

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/76/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8316202480
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8316202480.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a sudkýň JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v spore žalobcu: L. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/X, XXX XX M., právne zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 907 598, o zaplatenie primeraného finančné zadost'učinenia vo výške 300 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 5C/103/2016 - 66 zo dňa 26.1.2017 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto:
„Žalobu zamietla.

Žalovanej priznáva náhradu trov konania v celom rozsahu.“

Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 5 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z.

V odôvodnení okrem iného uviedol, že v danej veci súd mal za preukázané, že v konaní pod sp. zn. 15C/325/2014 žalobca podal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 20. 10. 2014 sp. zn. SR 04517/14, kde bol v konaní úspešný. Podkladom pre vydanie citovaného rozhodcovského rozsudku bola rozhodcovská zmluva, uzatvorená pri zmluve o úvere č. XXXXXXXXXX.

Ďalej mal súd za preukázané, že v konaní pod sp. zn. 21C/156/2014 žalobcovi bolo priznané z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX bezdôvodné obohatenie vo výške 1018 eur. Žalobca podal žalobu na súd dňa 22. 9. 2014.

Taktiež súd mal za preukázané, že v konaní pod sp. zn. 7C/54/2016 bolo žalobcovi priznané zadost'učinenie vo výške 300 eur, keďže žalobcovi v súvislosti so zmluvou č. XXXXXXXXXX vznikla ujma, s tým, že žalobca sa svojho práva úspešne domáhal v konaní na tunajšom súde pod sp. zn. 21C/156/2014.

V súvislosti s rozhodcovským rozsudkom, vydaným vo veci zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, žalobca požadoval priznať ďalšie finančné zadost'učinenie vo výške 300 eur. K dôvodom svojej požiadavky však uviedol len tie isté dôvody, ako pod sp. zn. 7C/54/2016. Žiadne iné podstatné dôvody neuviedol. Keďže z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX bolo už žalobcovi priznané primerané finančné zadost'učinenie vo výške 300 eur a súd nemal za preukázanú inú ujmu, ktorá by na strane žalobcu v súvislosti s vydaním rozhodcovského rozsudku mala vplyv na jeho rodinný, súkromný či spoločenský život, preto súd jeho žalobu zamietol v celom rozsahu a to aj vrátane požadovaného úroku z omeškania.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 CSP.

2. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie pracoval so znením ust. § 3 ods. 5 Zákona 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 9.6.2013. Poukázal na to, že zákonná úprava nevyžadovala ujmu, ale len hrozbu ujmy. Podmienkou práva spotrebiteľa na primerané finančné zadost'učinenie nie je porušenie spotrebiteľskej zmluvy, ale

konkrétne súdne konanie, v ktorom bol spotrebiteľ úspešný. Po 9.6.2013 právo na primerané finančné zadostučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi.

3. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru o existencii dôvodov, pre ktoré bolo potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť.

5. Základ nároku žalobcu na primerané finančné zadostučinenie je daný v ust. § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Je nesporné, že v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15C/325/2014 žalobca úspešne uplatnil svoj nárok na zrušenie rozhodcovského rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia č.k. 15C/325/2014 - 48 zo dňa 30.4.2015 Okresný súd Humenné konštatoval, že rozhodcovská zmluva je neprimeranou podmienkou, ktorá je absolútne neplatná od počiatku, a spotrebiteľ nie je ňou viazaný, pretože je v rozpore s príslušnými ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s ustanoveniami Smernice 93/13/EHS.

Z uvedeného vyplýva, že žalovaný tým, že predostrel žalobcovi na podpis formulárovú rozhodcovskú zmluvu predstavujúcu neprijateľnú podmienku a na jej základe si voči žalobcovi na rozhodcovskom súde uplatnil nárok na peňažné plnenie, porušil práva žalobcu - spotrebiteľa, v dôsledku čoho vzniklo spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadostučinenie.

Na túto skutočnosť nemá žiadny vplyv to, že iným konaním, aj keď v súvislosti s tou istou zmluvou č. XXXXXXXXXX, žalovaný porušil práva spotrebiteľa, keď použil neprijateľnú zmluvnú podmienku a nedodržiaval zákon, čím sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil, za čo spotrebiteľovi bolo priznané finančné zadostučinenie.

Ide o dve rôzne konania zo strany žalovaného, ktorými boli porušené práva spotrebiteľa, nie je rozhodujúce, že konanie žalovaného vychádza z tej istej spotrebiteľskej zmluvy.

6. Skutočnosť, že z úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX bolo už žalobcovi priznané primerané finančné zadostučinenie nevyklučuje vznik práva spotrebiteľa aj na primerané finančné zadostučinenie za porušenie jeho práva v súvislosti s využitím rozhodcovskej zmluvy žalovaným, avšak individuálne okolnosti prípadu možno zohľadniť pri určení výšky finančného zadostučinenia. Treba mať pritom na zreteli, že primerané finančné zadostučinenie je nárokom, z podstaty ktorého vyplýva jeho imateriálna povaha, čo znamená, že pri rozhodovaní o ňom nie je možné vychádzať z aspektov materiálnej povahy, keďže tieto sú základom pre uplatnenie iných nárokov, napríklad náhrady škody. Ide o prostriedok satisfakčný, vykazujúci však aj sankčnú povahu, nakoľko dôsledkom zaplataenia zadostučinenia je úbytok v majetkových aktívach osoby, ktorá právo porušila. Sankčná stránka má u finančného zadostučinenia len vedľajší dôsledok nakoľko pre účely represie slúžia iné odvetvia práva, civilné nároky majú kompenzačný, nie sankčný charakter. Keďže pri stanovení rozsahu zadostučinenia je rozhodujúcou primeranosť, zadostučinenie má zodpovedať povahe ujmy, primeranosť musí byť posudzovaná z objektívnych hľadísk, kritéria subjektívnej a sankčnej povahy nie sú z hľadiska primeranosti výšky určujúce.

7. So zreteľom na dôvody, ktoré uviedol, považoval odvolací súd odvolanie žalobcu za dôvodné a dospel k záveru, že súd prvej inštancie nárok, ktorý na súde uplatnil žalobca neposúdil právne správne, čím zaťažil svoje rozhodnutie vadou, pre ktorú bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP.

8. V ďalšom konaní preto bude úlohou súdu prvej inštancie vo vyššie naznačených intenciách opätovne sa zaoberať vznikom nároku na uplatnené primerané finančné zadostučinenie a jeho výškou, svoje rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby zodpovedalo požiadavkám vyjadreným v ust. § 220 ods. 2 CSP.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej (§ 396 ods. 3 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP).

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.